Список використаних джерел:

1. Василенко О. А. Математично-статистичні методи аналізу у прикладних дослідженнях : навч. посіб. / О. А. Василенко, І. А. Сенча. – Одеса, 2011.
2. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Державний реєстр дитячих закладів оздоровлення та відпочинку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://drdz.misp.gov.ua/msm/>
4. Закон України "Про оздоровлення та відпочинок дітей" від 04.09.2008 № 375-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/375-17>
5. Мальська М. П. Туристичний бізнес: теорія та практика : підручник. – 2-ге вид., перероб. і доп. / М. П. Мальська, В. В. Худо. – К., 2012.
6. Офіційний портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.gov.ua/>
7. Статистичний бюлетень "Оздоровлення дітей у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку влітку 2013 року". – К., 2013.
8. Статистичний бюлетень "Оздоровлення дітей у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку влітку 2017 року". – К., 2017.
9. Шаблій О. І. Математичні методи в соціально-економічній географії / О. І. Шаблій. – Львів, 1994.

References:

1. Vasylenko O. A. Matemachno-statystychni metody analizu u prykladnykh doslidzhenniakh: navch. posib. / O. A. Vasylenko, I. A. Sencha. – Odesa, 2011.
2. Derzhavna sluzhba statystyky: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Derzhavnyi reiestr dytiachykh zakladiv ozdorovlennia ta vidpochynku: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://drdz.misp.gov.ua/msm/>
4. Zakon Ukrainy "Pro ozdorovlennia ta vidpochynok ditei" vid 04.09.2008 № 375-VI: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/375-17>
5. Malska M.P., Khudo V.V. Turystychnyi biznes: teoriia ta praktyka. Pidruchnik. 2-vyd.pererob.ta dop. – K., 2012.
6. Ofitsiyni portal Verkhovnoi Rady Ukrainy: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://rada.gov.ua/>
7. Statystychnyi biuleten "Ozdorovlennia ditei u dytiachykh zakladakh ozdorovlennia ta vidpochynku vlitku 2013 roku". – K., 2013.
8. Statystychnyi biuleten "Ozdorovlennia ditei u dytiachykh zakladakh ozdorovlennia ta vidpochynku vlitku 2017 roku". – K., 2017.
9. Shablii O.I. Matematychni metody v sotsialno-ekonomichnii heohrafi: navch.vydannia. – Lviv, 1994.

Надійшла до редколегії 17.05.18

Е. Долгова, асп.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ПРОСТРАНСТВЕННЫЙ АНАЛИЗ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ДЕТСКИМИ УЧРЕЖДЕНИЯМИ ОЗДОРОВЛЕНИЯ И ОТДЫХА ТЕРРИТОРИАЛЬНЫХ ЕДИНИЦ УКРАИНЫ

Рассмотрены особенности инфраструктурного потенциала курортно-лечебного и оздоровительно-рекреационного детского туризма в Украине. Проведен пространственный анализ обеспеченности детскими учреждениями оздоровления и отдыха территориальных единиц Украины высшего и среднего уровней по данным Государственного реестра детских заведений оздоровления и отдыха, Государственной службы статистики Украины. Построено картосхему обеспеченности детскими заведениями оздоровления и отдыха по разным уровням (очень низкий, низкий, средний, высокий, очень высокий), а также определены основные закономерности размещения соответствующих учреждений по территории Украины.

Ключевые слова: обеспечение детскими учреждениями оздоровления и отдыха, размещение детских учреждений оздоровления и отдыха, детский туризм, рекреация, территориальная дифференциация.

K. Dolhova, PhD Student

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

SPATIAL ANALYSIS OF PROVIDING CHILDREN'S CAMPS OF THE TERRITORIAL UNITS OF UKRAINE

This paper reveals features of the infrastructure potential of children's tourism and recreation in Ukraine. The purpose of the article is to determine the level of providing children's camps in Ukraine. It allowed to find one of the reasons for a low level of service providing in the country with a strong recreational potential. This research was based on analysis the data of Derzhavnyi reiestr dytiachykh zakladiv ozdorovlennia ta vidpochynku (the State Register of Children's camps) and Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy (the State Statistics Service of Ukraine) regarding children's health improvement and recreation. There were used content-, mathematical and statistical analysis of the State Register of Children's camps and the State Statistics Service of Ukraine, expert opinions of the MINISTRY of SOCIAL POLICY of UKRAINE. Mostly, there was carried out the spatial analysis of providing children's camps of the territorial units of Ukraine of higher and average levels. Furthermore, there was constructed the map of providing appropriate facilities with five different levels (very low, low, medium, high, very high). This research confirms the low level of providing children's camps on different territorial units in Ukraine. Besides, a lot of territorial units of our country with high and very high levels of providing are temporarily occupied and uncontrolled. This study allowed highlighting the basic regularities of children's camps placement in Ukraine, such as the placement of camps tends to nature-recreational resources, most camps are located in villages or settlements of urban type, suburban areas of district centers or cities of regional subordination, only one children's camp is situated on territories with very low and low level of providing. Thus, only 42,2 % of territorial units in Ukraine are used for the needs of children's tourism. Nonetheless, there is a prospect of building a network of children's camps in areas with significant nature-recreational potential, which today are provided by camps at low and medium levels.

Keywords: providing of children's camps, children's camps placement, children's tourism, recreation, territorial differentiation.

<http://doi.org/10.17721/1728-2721.2018.70.25>
УДК 911.3

М. Гнатюк, асп.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ КРАЇН ЄВРОПИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Проаналізовано взаємозв'язок між споживанням енергії та рівнем ВВП. Досліджено сучасний стан енергоефективності європейських країн на основі енергоємності ВВП та індексу якості життя населення, визначено ступінь ефективності використання первинної енергії за допомогою методів системного аналізу та статистичних обрахунків. Виявлено закономірності споживання та використання первинної енергії європейськими державами. Проаналізовано тенденції та розглянуто шляхи зниження використання енергоресурсів і способи підвищення енергоефективності країн Європи. Установлено взаємозв'язок між ефективністю використання енергетичних ресурсів європейськими державами та рівнем їх економічного розвитку.

Ключові слова: енергетика, енергоефективність, енергетичний ринок, паливно-енергетичні ресурси, ВВП, якість життя.

Вступ. Постановка проблеми дослідження. Забезпеченість енергетичними ресурсами є основою економічного розвитку, без якого неможливе виробництво

продукції, що споживається населенням щодня, та комфортне його існування. Безперечно, економіка світових держав, у тому числі й європейських, залежить від

відносно дешевих і безперебійних поставок енергетичних ресурсів. Ця залежність виявляється в покритті необхідних витрат енергоресурсів на забезпечення економічної, соціальної та екологічної сфер життя населення. Хоча значне використання енергії може сприйматися як рівень достатку держави загалом, даний аспект необхідно розглядати порівняно з кількістю вироблених товарів і послуг, якістю життя населення. Це покаже раціональність і практичність використання енергоресурсів країнами Європи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питаннями дослідження енергетичної ефективності, взаємозв'язку енергетики й економіки займалися такі вчені, як Джайн Моан, Захарій Сміт. Вплив мікроекономічних показників для оцінки енергоефективності на основі якості життя та споживання енергії розглядався такими вченими, як Їн Яньхун, Т. Чен, Л. Ліу. Однак ці питання аналізувалися без врахування практичних результатів і наслідків для країн Європи.

Мета дослідження полягає у з'ясуванні та аналізі ефективності використання первинної енергії країнами Європи на сучасному етапі.

Виклад основного матеріалу. Спостереження за тенденціями енергоемності в часовій динаміці з економічним розвитком можуть бути корисними для прогнозування майбутніх енергетичних тенденцій. Загалом енергоемність економіки зростає, коли країна починає індустріалізацію, тобто при підвищенні виробництва промислових секторів вона використовує більше енергоресурсів. Рівень ВВП зростає, оскільки виробляється більше товарів і послуг, однак при цьому знижується рівень енергоефективності, оскільки енергетична інфраструктура цієї країни менш розвинена порівняно з індустріальними партнерами. Після короткого піку енергоемності держави знижується через розвиток її енергосистем із часом [3]. Ця кореляція має важливе значення для вивчення світових енергетичних тенденцій глобального використання енергії та економіки.

Станом за 2016 р. державами-членами ЄС було спожито 1642,25 млн т нафтового еквівалента первинної енергії [1]. Найбільшу частку енергії (33,1 %) було затрачено для потреб транспорту; домашнього господарства або житлового сектору (25,4 %), що включає в себе використання газу, електрики для освітлення та електричних пристроїв, опалення тощо; промислового сектору (25,3 %). На сферу послуг, лісове і сільське господарство було затрачено 13,5 % і 2,2 % усієї використаної енергії, відповідно [5].

Інтенсивність споживання енергії тісно пов'язана з промисловою діяльністю країни, чисельністю та щільністю населення, транспортом [2]. Енергоспоживання неодмінно впливає на якість життя населення, і навпаки, зниження рівня споживання енергії матиме негативний вплив на якість життя людей. Значна чисельність населення переважно з високим рівнем достатку держав ЄС споживає високу кількість енергії для приватних потреб, а розвинена інфраструктура дозволяє використовувати значну кількість транспортних засобів як для приватних, так і для комерційних цілей. Здавалося б, енергоемний і відносно потужний промисловий сектор економіки споживає всього чверть затрачених країнами ЄС енергоресурсів за рахунок його енергоефективності.

Європейський Союз, порівняно з прогнозованою кількістю, зобов'язався скоротити до 2020 р. споживання енергії на 20 %. Підвищення енергоефективності та зменшення попиту на енергоносії передбачається здійснити шляхом поступового переходу від використання викопного палива до відновлювальних джерел енергії у промисловості держав, а також шляхом розвитку енергоефективного транспорту без впливу на економічне зростання держав-членів ЄС [5]. При аналізі динаміки споживання первинної енергії державами Європи за останнє десятиліття спостерігається тенденція зменшення цього показника в більшості країн-членів ЄС та ЄАВТ майже на 10 %. Серед даних країн найбільше зменшення споживання первинної енергії за цей період притаманне Литві (на 27,6 % порівняно з 2007 р.), Греції (24,5 %), Данії (21 %). При цьому, порівняно з 2007 р., зменшення рівня ВВП спостерігається лише у Великій Британії, Ірландії та Ісландії. Найбільше скорочення споживання первинної енергії загалом у Європі продемонструвала Україна (37 %). Збільшення споживання первинної енергії найбільш характерне для Норвегії (15 %), а враховуючи всі країни Європи – для Туреччини (44 %).

Оскільки існує лінійна кореляційна залежність між кількістю споживаної енергії певною країною та виробленими нею товарами і послугами, то енергоспоживання країни часто співвідноситься з її валовим внутрішнім продуктом. Зазвичай, якщо країна має вищий рівень ВВП порівняно з іншими, то вона споживає відносно більше енергії на душу населення. Цей зв'язок описується за допомогою такої міри як енергоемність усіх товарів і послуг, які виробляє певна держава, що є співвідношенням споживання енергії до обсягу ВВП країни [3]. Судячи з цього твердження, чим вищий показник енергоемності має держава, тим більше енергії вона споживає для вироблення одиниці ВВП і тим нижчий у неї рівень валового внутрішнього продукту. Таким чином, можна дослідити співвідношення загальної енергії до корисної, а саме, скільки енергосервісних послуг отримується з первинних джерел. На цьому прикладі можна визначити енергоемність ВВП країн Європи (рис. 1).

Енергоемність ВВП країн Європи станом на 2017 р. має значний дисбаланс від мінімального значення (1,67 ГДж за одну тисячу доларів ВВП у Швейцарії) до максимального 39,05 в Україні. Держави Західної, Південної та Північної Європи (за винятком Ісландії) характеризуються низьким рівнем енергоспоживання для вироблення одиниці ВВП. Хоча й на держави Скандинавського півострова, Бельгію, Люксембург, Ісландію припадає найбільше споживаної енергії на душу населення, вони мають набагато нижчі показники енергоемності власних економік порівняно з країнами Центральної та Східної Європи [6; 10]. Оскільки енергоемність охоплює всі сфери діяльності людини, де прямо чи опосередковано застосовуються енергоресурси, то їх значне споживання на душу населення країнами Скандинавського півострова порівняно з рештою європейських держав можна пояснити суворим кліматом, значною розпорошеністю транспортної та енергетичної інфраструктури, що спричинює втрату енергії при її транспортуванні. Однак це виправдовується значною кількістю вироблених товарів і послуг.

тивність у всіх країнах відрізняється, то ВВП не завжди є найкращим показником використання енергії в суспільстві, і навпаки. Хоча енергоємність економіки є загальною описовою мірою, що використовується для розуміння енергетичної динаміки, вона повинна розглядатися в контексті того, якими енергетичними ресурсами володіє держава, та в контексті ефективності її інфраструктури. Це також стосується зв'язку споживання енергії з якістю життя населення.

Для кращого розуміння раціональності використання енергетичних ресурсів країнами Європи в усіх сферах життєдіяльності населення можна застосувати показник, обчислений за допомогою співвідношення використаної енергії на душу населення до інтегрального показника якості життя, який враховує індекси купівельної спроможності, прожиткового мінімуму, забрудненості навколишнього середовища, кліматичну складову, ціни на житло відносно доходів населення, охорони здоров'я, затраченого в заторах часу [8]. Ураховуючи всі ці взаємопов'язані складові, можна спостерігати певний дисбаланс між отриманим показником співвідношення споживання енергії на душу населення до індексу якості життя та сукупністю вироблених товарів і послуг в одних і тих самих країнах. До держав, де цей дисбаланс є найбільш помітним, належать Норвегія, Бельгія, Швеція, Нідерланди, Фінляндія. Ці країни, які мають значно кращі тенденції енергоємності ВВП порівняно з країнами Центральної та Східної Європи, займають найгірші позиції з урахуванням якості життя населення, посідаючи при цьому провідні позиції якості життя у Європі та світі. Це пояснюється значущим рівнем споживання енергії на душу населення в даних державах, у першу чергу спричиненими їхніми кліматичними особливостями.

Висновки. Узагальнюючи інтенсивність і ефективність споживання первинної енергії країнами Європи, можна дійти висновку, що найгірші показники співвідношення споживання первинної енергії на душу населення до якості життя передусім притаманні країнам-продуцентам енергетичних ресурсів, що при цьому характеризуються значним рівнем споживання енергії на душу населення, а саме Норвегії, Нідерландам, Росії. Для абсолютної більшості країн-членів ЄС є характерним зменшення рівня споживання енергоресурсів при збільшенні рівня ВВП, у першу чергу, завдяки

спільній політиці й узгодженій управлінській діяльності в даному напрямі. Загалом найбільше енергоресурсів для вироблення товарів і послуг витрачають колишні держави радянського та соціалістичного блоку.

Список використаних джерел:

1. BP Statistical Review of World Energy, 66th edition, June 2017.
2. Liu L. Energy Consumption and Quality of Life: Energy Efficiency Index / L. Liu, T.Chen, Yin. Yanhong // Energy Procedia. – 2016. – № 88. – P. 224–229.
3. Moan J. Energy use worldwide: a reference handbook / Jaina I. Moan, Zachary A. Smith. – 2007.
4. World Economic Situation and Prospects. United Nations, New York, 2014.
5. Eurostat Statistics Explained. Energy consumption by sectors [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Consumption_of_energy.
6. Global Energy Statistical Yearbook 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://yearbook.enerdata.net/total-energy/world-consumption-statistics.html>.
7. International Energy Agency. Energy Efficiency 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/Energy_Efficiency_2017.pdf.
8. Quality of life index [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.numbeo.com/quality-of-life/rankings_by_country.jsp.
9. The World Bank. GDP [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD>.
10. The World Bank. Population [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.TOTL>.

References:

1. BP Statistical Review of World Energy, 66th edition, June 2017.
2. Liu L., Chen T., Yanhong Yin. Energy Consumption and Quality of Life : Energy Efficiency Index // Energy Procedia. – 2016. -№88. 224 – 229 pp.
3. Moan J., Smith Z. Energy use worldwide : a reference handbook / Jaina I. Moan, Zachary A. Smith, 2007.
4. World Economic Situation and Prospects. United Nations, New York, 2014.
5. Eurostat Statistics Explained. Energy consumption by sectors// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Consumption_of_energy.
6. Global Energy Statistical Yearbook 2018// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: <https://yearbook.enerdata.net/total-energy/world-consumption-statistics.html>.
7. International Energy Agency. Energy Efficiency 2017// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/Energy_Efficiency_2017.pdf.
8. Quality of life index// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: https://www.numbeo.com/quality-of-life/rankings_by_country.jsp.
9. The World Bank. GDP// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD>.
10. The World Bank. Population// Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.TOTL>.

Надійшла до редколегії 27.05.18

Н. Гнатюк, асп.

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев, Украина

ЕНЕРГОЕФФЕКТИВНОСТЬ СТРАН ЕВРОПЫ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ

Проанализирована взаимосвязь между потреблением энергии и уровнем ВВП. Исследовано состояние энергоэффективности европейских стран на основе энергоёмкости ВВП и индекса качества жизни населения на современном этапе, определена степень эффективности использования первичной энергии с помощью методов системного анализа и статистических вычислений. Выявлены закономерности потребления и использования первичной энергии европейскими государствами. Проанализированы тенденции и рассмотрены пути снижения использования энергоресурсов и способы повышения энергоэффективности стран Европы. Установлена взаимосвязь между эффективностью использования энергетических ресурсов европейскими государствами и уровнем их экономического развития.

Ключевые слова: энергетика, энергоэффективность, энергетический рынок, топливно-энергетические ресурсы, ВВП, качество жизни.

M. Gnatyuk, PhD Student

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

ENERGY EFFICIENCY OF EUROPEAN COUNTRIES AT PRESENT TIME

In this article the relationship between energy consumption and GDP level has been analysed. The energy efficiency of European countries at present time based on the energy intensity of GDP and the quality of life index of the population has been explored. The efficiency level of the primary energy use through methods of system analysis and statistical calculations is determined. The relationship between the efficiency of the energy resources consumption by European states and level of their economic development has been established. The presence of a significant imbalance in the energy intensity of GDP between European countries, namely between economy in transition countries and developed countries of Europe having a much higher level of GDP per capita is revealed. The reason for this is that developed states of Europe have a more developed

energy infrastructure in comparison with the former Soviet states. The energy-intensive and relatively powerful industrial sector consumes only a quarter of the energy resources consumed by EU countries due to its energy efficiency. Post-Soviet countries, although they consume less energy per capita, spend much more energy for own production of goods and services due to outdated transport infrastructure, poor green and renewable energy sources developing and transport, which significantly exceeds carbon dioxide and carbon monoxide emissions to the environment, therefore needs more fuel compared to transportation of developed European countries.

The consistent patterns of primary energy consumption and its use by European states are revealed. Trends of reducing of energy use and energy efficiency in the European countries have been analysed and considered.

Energy efficiency of European countries through the quality of life index of the population, which takes into account the purchasing power index, the subsistence minimum, environmental pollution, the climate component, housing prices relative to income of the population, time spent in traffic jams is analysed.

Keywords: energy, energy efficiency, energy market, energy-fuel resources, GDP, quality of life.

<http://doi.org/10.17721/1728-2721.2018.70.26>

УДК 338.43:339.35:339.56:631.35

О. Карпенко, студ.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ ЗЕРНОВОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ ЗА ЧАСІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Проаналізовано тенденції розвитку сільськогосподарського машинобудування. Особливу увагу приділено аналізу особливостей розвитку виробництва сільськогосподарської техніки для зернового господарства та відображено тенденції зміни в сучасному стані галузі. Установлено, що сільськогосподарське машинобудування України поступово почало відроджуватись. Отримані результати аналізу розвитку виробництва сільськогосподарської техніки для зернового господарства дозволили дійти висновку, що саме інвестиційні ресурси зможуть вивести сільськогосподарське машинобудування, а саме виробництво техніки для зернового господарства, із кризи. Оцінено обсяг імпорту сільськогосподарської продукції. Важливе місце в аналітичному дослідженні займає оцінка забезпеченості технікою зернового господарства. Сформульовані основні завдання підприємств із виробництва сільськогосподарської техніки для зернової галузі.

Ключові слова: сільське господарство, сільськогосподарська техніка, зерновий комплекс, зернозбиральна техніка.

Актуальність теми. Аграрна галузь для України завжди була однією з пріоритетних сфер як зовнішньоекономічного, так і внутрішньоекономічного розвитку країни. Майже в усіх країнах світу тепер акцентують увагу саме на розвитку агропромислового комплексу, тому що проблема забезпеченості населення планети продовольством стає надзвичайно актуальною. Україна в цьому напрямі має великі перспективи. Однак вони базуються передусім на дуже високій родючості ґрунту, що має наша держава. Україна має сприятливі погодні-кліматичні умови та історично успадкований досвід населення нашої країни виробляти продовольство, працювати на землі. Завдяки цим чинникам Україна споконвіку називалася світовою житницею. Зернопродуктовий комплекс – один із найбільших і найважливіших у всьому АПК України. Він є важливою складовою частиною сільськогосподарського комплексу. Розвиток зернового господарства не тільки забезпечує населення зернопродуктами, а ще і здатний стабілізувати соціально-економічну ситуацію в країні. За весь період розвитку суспільства на теренах нашої держави приділялось багато уваги підвищенню врожайності зерна. Досягати збільшення валових зборів зерна можна також завдяки вдосконаленню знарядь праці. Саме тому розвиток сільськогосподарської машинобудівної галузі можна вважати найбільш тривалим з усіх відомих нам сфер машинобудування [2], адже виробництво техніки для зернопродуктового комплексу є одним з важливих складових зернового господарства в цілому. Машинобудівні підприємства для зернопродуктового комплексу розміщені в головних зернових районах. Розвиток виробництва техніки зернопродуктового комплексу в Україні після обрання нею незалежності зазнав значних змін, дуже гостро постала проблема виробництва деяких видів техніки зернового господарства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку сільськогосподарського машинобудуван-

ня України присвячені роботи І. О. Анненкова. В. М. Антощенков розглядав сучасний стан і тенденції забезпечення ринку сільськогосподарською технікою для підприємств АПК України, М. П. Войнаренко досліджував практичні засади інвестування підприємств сільськогосподарського машинобудування. Дослідженнями питань розвитку регіонального сільськогосподарського машинобудування в Україні займалася Л. А. Горошкова. Оскільки Україна має великий потенціал агропромислового комплексу, то питання збільшення масштабів виробництва сільськогосподарського машинобудування є дуже актуальним на сьогодні. К. А. Лебедев розглядав актуальні економічні питання, що стосуються матеріально-технічної бази в зернопродуктовому підкомплексі. Проблема функціонування підприємств машинобудування для агропромислового комплексу займався І. Б. Хома. Однак питання розвитку виробництва сільськогосподарської техніки для зернового господарства в Україні потребують подальшого дослідження.

Виклад основного матеріалу. Україна має великий потенціал у машинобудуванні для агропромислового комплексу майже всіх технічних засобів з вирощення, збирання, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції. Проте на сьогодні технічне устаткування сільського господарства перебуває не в кращому стані.

Підприємства агропромислового комплексу оснащені сільськогосподарським обладнанням на 45–58 % від технологічної необхідності, понад 90 % яких через зношеність потребують заміни. У більшості регіонів України ступінь забезпечення сільськогосподарською технікою нижчий від необхідного, а обсяги щорічного списання перевершують темпи оновлення техніки [2].

До складу агропромислового комплексу разом з іншими важливими галузями зернового господарства входять також підприємства сільськогосподарського машинобудування, що виготовляють комбайни, сівалки, жниварки, трактори тощо.